

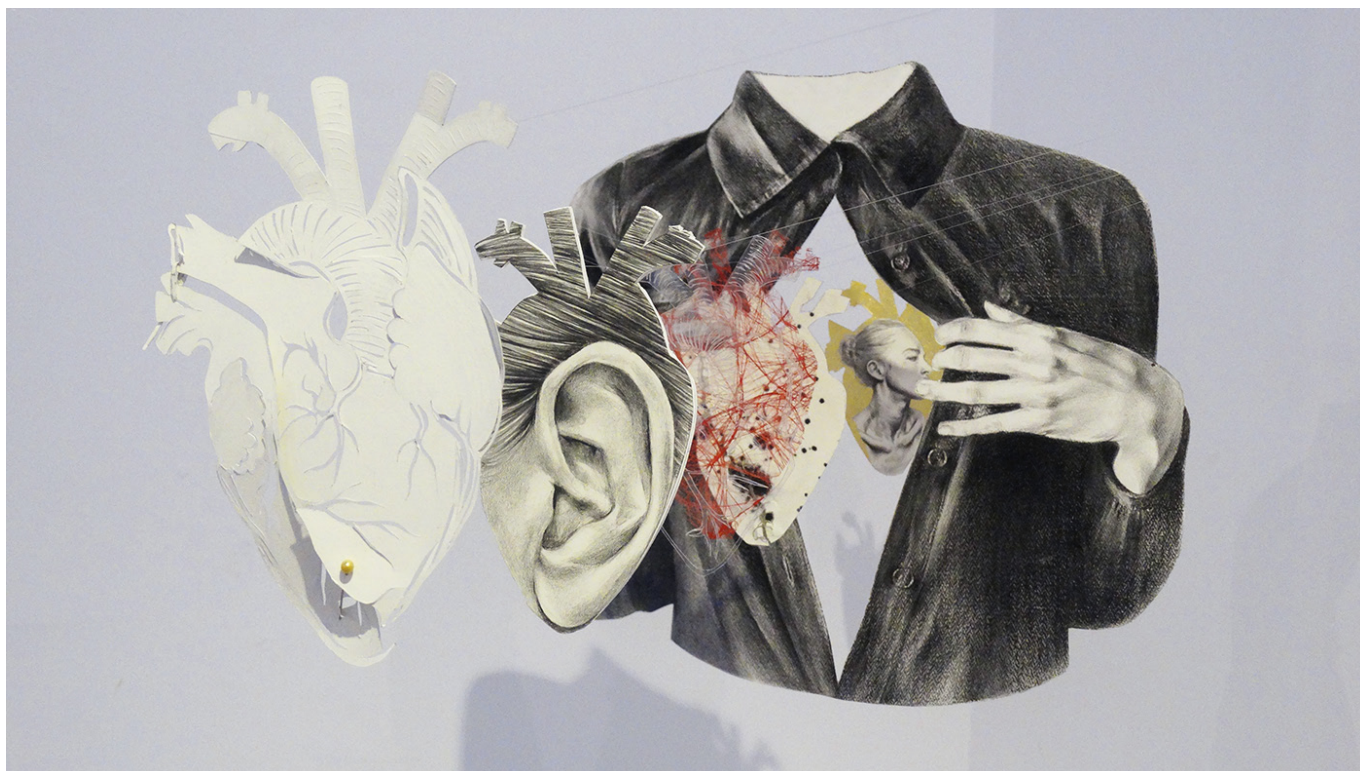
Тема номера: Плоди мовчання

РЕДАКЦІЯ VERBUM

1 КВІТНЯ 2020

Шановні читачі!

«Для всього свій час, і година своя кожній справі під небом», – навчає Екклезіаст. Говорячи про речі, на кожную з яких є місце в Божому задумі, проповідник говорить, зокрема, і про те, що є «час мовчати і час говорити». Вимушено ізольовані в помешканнях посеред притихлих міст, зараз ми як ніколи відчуваємо справедливість цих слів.

Theano Giannezi

Життя в умовах карантину пов'язане з купою труднощів і проблем, як побутових, так і психологічних. Буденний похід на закупи перетворюється на спецоперацію з дотриманням необхідних рекомендацій, необхідність працювати з дому далеко не завжди, особливо для людей сімейних, стає приємним подарунком долі, а душу переповнює тривога щодо подальшого розвитку ситуації. До того ж-таки людина, як істота соціальна, відчуває нудьгу, інформаційний голод і брак живого спілкування, замінити яке не здатні навіть соцмережі та месенджери.

Можливо, втім, що цей нелегкий досвід самоізоляції даний нам Богом саме для тиші, щоб, коли нарешті настане «час говорити», ми вийшли з вимушених скитів і поділилися зі світом плодами мовчання. Саме тому темою цього випуску «Вербуму» ми вирішили зробити мовчання та користь, яку воно може принести.

Отець Віталій Храбатин розповідає про тишу як спосіб Божого об'явлення. Мовчання Бога часто викликає у людей розгубленість і нерозуміння, породжує сумніви й навіть нарікання. Але щоб осягнути сенс цього мовчання, слід уважно прислухатися до Христа, воплощеного Слова Божого, звернувшись до євангельських епізодів, де Він промовляє саме через тишу.

Отець Маріуш Возняк OP говорить про феномен мовчання й тиші у християнській традиції. Люди занурюються в тишу по-різному: через мовчазну молитву, споглядання чи медитацію. Досвід чернечих орденів і світських рухів, для яких чеснота мовчання стала одним із наріжних каменів духовності, може збагатити й наше життя.

Ольга Герасименко, звертаючись до постаті Пія XII, понтифікат якого припав на роки Другої світової війни, пише про те, що вибір на користь мовчання перед обличчям зла може бути морально непростим і болючим, але все-таки необхідним, якщо йдеться про порятунок людських життів.

Юлія Карпицька розмірковує про фільм Мартіна Скорсезе «Мовчання», що ставить перед глядачем низку складних запитань і лишає деякі з них без відповіді, змушуючи до самостійного пошуку й випробовування себе. Чи можна мовчати, коли бачиш страждання іншої людини? Чи не є досвід мовчання Бога результатом побожного егоїзму і які, зрештою, плоди здатне принести людині мовчання?

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**